

190 **השואל את הפה** פרק שני בבא מציעא

תורה א/or סל צומל לו סל בוככ/**בב"א זמי'.**

ולטמיכן נסחיה. טוחן לדמייך כי פטור בכענليس סדריהם : קפני .
מהינין בכענליים פטור : [דאמטל מזרען]. טהר כטוליס דלאט כטן
פטור מלרטם לנו קפני : נטה בככיתה גרטיקון סקלרה וטכל בענליים
עמא : נטוקס טור. טגען במרקוט הפלס ובעלד טאנלה מלעכטנו

אִבְעִירָה לומד למלמדך ר' נבָה בֶּן חֲזֹה. פִּינָּס לְהַמְּנָה וְחַקְקָה
לְהַקְמָה כֵּלָי יְהוָה דְּלִיטָה כְּלָכְלָה כְּוֹתְהָה דָּקְקָה דְּכָוכָה
כְּסֻמּוֹר שָׁכָר כְּלָמְדָמָט בְּרִית הַמְּפִיקָה (נָעַל דָּגָן) וְלִקְעָן (דָּגָן).
נָגַן מִרְמָר לְהַגָּר כְּוֹלִיטָה לְבִי חֹזֶה וְכָמָה דּוֹכְטִי*: **הָא** מְדוֹסִיפָּל
עַל גַּבָּה רִיכָּה בְּמַלְחָכָה הַתְּרָמָה.

תורה אור

ומנה סוכר כבננים פקור וכ"ט לנטולן סוכר הרבה קומד חמס אף קומי: וסגול זומר חמס. סגול מיל פין קוריין חיזוצו הרבה כבנינה פקור בכבנלים: וסגול קוריין לנטולן אכל כין כפכינה וכין כטלר חוויכים: טיגעימן הימלך. לי נימח נך להוקמיה סחת נבייה כל' זיאודז טפיע מל' מל' חוקמיה להנטולן חמס וכל' יונדא כמה דמלחיק רכש צר' חבוס: לפולנס קומ'יך. והפ' בטלו נמו: עד טינקן נטמאס וכטיליס במלחיכם

בר אבוחותני שוחרר בצד משולם מאד
אומד בשומר שבך ר' יהונת אמר בשומר
חנן אמר רב המניא ללויל הוא דיבר
עד שתהא פורה וחורש בה חמור ומחמר
אחריה עוד שידו בעלים משיעת שאלת
עד שעט שבורותנמה אלמא קסבב בעלו
עמו אכולה מלחה ממשע נזק רבנא שאלה
ושאל בעליה עמה שברה ושרב בעליה
עמה שברה ושאל בעליה עמה שאלת ושרב
בעליה עמה אעפ' שהבעלים עשו מלאה

חנוך אמר רב המנאנַי ליעלָם הוּא חִיא
עד שתהא פרה ווורש בה, חמוץ ומתר
ארדריה² עוד שידו בעלים משעה שאליה
עד שעט שבורות מהה אלמא קסבּ בעליו
עמו אboleה מלהא משמע מתייך רבא שאלה
ושאל בעלה עמה. שברה ושבד בעלה
עמה, שבה ושאל בעלה עמה, שאלת ישר
בעלה עמה אעפּ שהבעלום עשיין מלאה

כטיטן קהה עמו מכם שחלגה מוד
סנתם בברולס: **נואר נך ייס עמו**
וכו. וכל **החַמְעוּנִין** קלה **"גָּמְלֵי**
"תָּמוֹ" כטטה שחלגה מה עלי פ' **סָהִיר** עמו כטטה בברולס חיך, ולוקמן
ממלךן **סָמִיכָה** ממַעֲמָנָה ליה **אֶסְיָה**: **טָנֵן**
לִיבָּן - ריח **רַיְמָה** חלון מדריש
בהַרְמָה ממַעֲמָנָה וולר דרְשָׁת **בָּהִי**,
מקַמְשָׁלָה ולְעִזִּי **לְדִין** מיְמִינָה **פְּנִים** **דִּין**.

שלם ישלים טעמא לילויה בטולין צא
 וווב (הא)וכחיב אם בעלו עמו לא ישלים
 אי איתיה בחרוא וליריה בחריא מהRib
 שאללה אען צויר להוות עמו בשעה
 תברורה ומה זה איז לדוחות עט ^{טבון} בעט בשעת שאללה

(c) *Constitutive* *and* *inductive* *models*

ב' נסכל על טपיכך ורבי יונתן. למקצתן ד*' אמר:

וּנְמִינָה סְפֵיר דָמֶרֶת מַיִינָה כֹּוֹ דְכַעַנְין: דְחַנְיכָה, וְחַנְיכָה

ט מטעמם ולביתם בטהיריו יטו שלם קיה
ח'י'י בטהירם ובכורה ומאה ומלת
בר קלאן ל'ם חי'ו ומו נד קלאן
ט קב' יט בעלה מון ל'ם יטל': ואנו
מי'יכ'ו מאנס אל' כל'ר ט'כ' יט
וילו, ולקמן פריך לאפיך הנ' :
רב'ן

בנין קתדרה בפראג ווילטס בחרלו פטורי וכותיב "אָס
וננו לו צבנת טהולס ווּן צבנת עט
ק'לויי ווּן טמו ול' יְהוּס כ'ק"